

3D ZAĻENIEKOS

DIEVS. DABA. DARBS

Zaļenieku 3x3 saieta avīze

24-07-18

3D.3

SKOLOTĀJI UZ MŪŽU

3x3 mums daudziem ir skola. Šoreiz ne tik ļoti pārnestā, cik tiešā nozīmē – mēs šurp braucam un esam priecīgi atgriezties, lai iemācītos kaut ko jaunu – prātam, sirdij, dvēselei, ķermenim. Piemēram, mans vīrs nemainīgi katrā saieta nu jau sesto reizi gatavos senos ādas apavus. Nē, tas ne-nozīmē, ka viņam ir tieši tik daudz apavu pāru, bet vēlēšanās mācīties šo prasmī, papildināt gan. Varbūt "vainīgs" Skolotājs?

Jau pirmajā dienā priecīgajās atkalredzēšanās sarunās teju pirmais jautājums – ko esi izvēlējusies? Un, izrādās, mans vīrs nav vienīgais, kurš katru reizi saieta nelaiž garām iespēju nokļūt SAVĒJĀ ievirzē – pie tā paša Skolotāja, darīt, papildināt vai uzlabot iepriekš uzkrātās zināšanas.

Atzišos pēc vairākiem gadiem kopš esmu bijusi 3x3, darba pienākumu dēļ vakar pirmo reizi biju ievirzē. Jau meklējot ievirzes telpu, atcerējos to patīkamo pirmās skolas dienas sajūtu, kad mācības, kā tas ar

skolas bērniem atgādās, vēl nav paspējušas nogurdināt, bet gaidāms lielais, ilgi gaidītais, vilinošais nezināmais. Kas būs? Vai man patiks? Vai es ko iegūšu, un tomēr laikam jau no bērnudārza laikiem, kad par to vēl rūpējas mammas, nevis paši audzēkņi, galvenais jautājums ir – KĀDS būs Skolotājs?

Iespējams, par labu manai izvēlei, kuru ievirzi apmeklēt, arī ir stāsts par Skolotāju. Pirms teju desmit gadiem pirmo reizi turēju rokās kokli. Mana skolotāja folkloras nometnē, ko apmeklēju ar vecākajiem bērniem, kas tolaik bija maziņi, bija Anda Ābele, kuru pēc šiem gadiem sastapu šeit – Zaļeniekos! Līdz tam brīdim biju sevi uztvērusi par pilnīgi nemuzikālu. Neesmu ne skolas korī, ne Mūzikas skolā gājusi, ko tad nu es? Kopš tās dienas es ar kokli draudzējos un mācos vēl joprojām. Kaut neesmu izskoloju-

DIENAS TĒMA: UZMOD PASAULI

sies par virtuozu spēlmani, vismaz nebaidos un par to paldies visiem maniem kokles skolotājiem – trīs no kuriem ir šajā saieta!

Ne vienmēr šiem stāstiem par Skolotājiem, darbiem un devumam, ar ko šie cilvēki mūs ietekmējuši, jābūt tādiem lieliem, netveramiem un pārbagātiem. Dažreiz tā ir viena sajūta, viens teikums vai pat mirklis, kas kaut ko nozīmējis vai pat mainījis dzīvi. Un tā dēļ gribas Skolotāju atkal redzēt.

Domāju, ir gana daudz to trīsreiztrīsnieku, kuri šeit satikuši savus dzīves Skolotājus.

Un, ja saieta esi pirmo reizi, tev viss vēl priekšā – veselas piecas dienas, ko mācīties, ieklausīties un pamanīt sevis izvēlētajos 3x3 Skolotājos!

Jāatzīst, ka 3x3 privilēģija ir savus Skolotājus saukt uz TU un galu galā daudzi ieviržu vadītāji jau ir parasti cilvēki, nevis kaut kādi... skolotāji, kas reizēm no malas varētu šķist ne tik nopietni.

Ko tad nu tas jautrais zellis, ar ko kopā nīkstu, var man iemācīt? Vai tā miļā jaukā vecmāmiņa? Vai spēs mani ieinteresēt? Manuprāt, tā tomēr nav – viss darbojas pa istam. Mācīties var tik dažādos veidos un arī attiecības ar savu Skolotāju katram veidojas pa citu taku, celiņu vai ātrgaitas šoseju sistēmu. Vecumam nav nozīmes visu izšķir slāpes pēc gaismas, pēc plašuma, pēc jaunām zināšanām un citas dimensijas.

Vairosim gaismu! ■

Tina

RĪT

TREŠDIEN, 25. JŪLIJĀ

07.00 - 8.30 Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana, vingrošana ar dainām kokles pavadībā

9.00 - 9.30 Brokastis

9.40 - 10.00 Dienas tēma un TV (kultūras namā)

10.15 - 12.45 Rīta ievirzes

13.00 - 14.00 Pusdienas

14.00 - 18.45 Jelgavas novada iepazīšana - ekskursijas (pulcēšanās stāvlaukumā pie veikala)

19.00 - 20.00 Vakariņas

20.00 - 21.45 Senās pils atmošanās vakars (muižā)

21.45 - 22.00 Vakara dziesma, vakara pasacīņa mazajiem

22.00 - 23.00 Vakara viesis Zanda Zarīna - Modes vēsture 19. gadsimta Eiropā: Sabiedrība, Manieres, Attiecības (muižas zāle, otrais stāvs). Danči visai ģimenei, nīkšana

23.00 - ... Danco tie, kam pāri 14, nīkšana, sodziedāšanās ar viesi pie ugunsкура - Maija Sirvide (pie muižas)

APSVEICAM!

Daudz laimes dzimšanas dienā!
ZANE LUSTE un
KATARINA PICA O CALDEIRA
RODEIA LIEPA

Daudz laimes vārda dienā!
KRISTĪNE DŪDIŅA,
KRISTĪNE KAUFELDE,
MAIJA KRISTĪNE RISE,
KRISTIĀN DANOS!

ZINĀŠANAI

DIENAS PLĀNS TELEFONĀ

Ja Tu lieto **mobilo iekārtu** un esi piemirsis dienas plānu, tad izmanto www.3x3.lv mājaslapu sadaļā:

AMATNIECĪBA NO BĒRNA KĀJAS

Iedomājies! Istabiņa Ziemeļvidzemē. Kara izskaņā, bez tēva palikušais trīs-gadnieks vēro brīnišķīgo pasauli. Saules mestie stari kopē dzelteno puķu ēnu kustīgos ornamentus ar putniem apgleznotos griestos. Tā savā atmiņu ceļojumā ievēd 77 gadus vecais Vilnis Kazāks, kurš jaunākiem vīriem māca apieties ar koku.

Mazais Vilnis plūc zāli un liek ķīpās, veidojot rakstus. Tas ir amatnieka dzīves sākums. Vilnis pārstāsta kādu dzirdētu vai redzētu epizodi, kad mazs bērns sper pašus pirmos soļus, lai paceltu vecmāmiņai nokritušo kamoliņu un atliktu to atpakaļ groziņā. Vai tā ir spēle? Varbūt apzināta darbība?

Vilnis stāsta, ka ražošana industriālā mērogā, kas sākās aptuveni 200 gadus atpakaļ, kultivē vienkāršas formas, taisnas līnijas - minimālismu, ko ražotājam vieglāk, ātrāk un lētāk īstenot. Cilvēki, tostarp bērni, nespēj pilnvērtīgi attīstīt savas piecas maņas dzīves telpā. Un kas notiek ar neattīstīto? Tas atmirst, izzūd. Amatniecība atsedz dabas vērtības, matērijas izpratni, meistardarbs ietver arī amatnieka raksturu,

un dzīves telpa kļūst intīmāka. Amatniecība bērniem jā māca agri. Putna māte paķer zivi aiz astes, apmet gaisā un apēd, putnu bērni mētā sprungulišus - trenējas.

Pirmās dienas ievirzē - "Vilnis Kazāks ar koku", meistars stāsta jauniešiem par savu dzīvi, tituliem, godalgām, amatiem un akadēmiskajiem grādiem, kuru patiesi netrūkst un ir apbrīnas vērti, bet kad jaunieši sāk mīnāties, ķeras pie darbiem. Nodarbība ir interaktīva, bērni daudz stāsta par sevi un darbojas. Pirmajā dienā jaunieši sagatavojuši "žmurksti" un ar darbu ir apmierināti. ■

Uldis M.

Koku ievirze ielaugas avīzē.

ZEMGAĻU BRUŅINIEKU CĪŅAS

Lai gan statistiski šī ir diezgan sievišķīga nometne - vīriešu ir tieši divreiz mazāk nekā daiļā dzimuma bērnu, puisiem un vīriem ir visas iespējas stiprināt savu vīrišķo garu! Lūk, bruņinieku cīņas!

Seno cīņu paraugdemonstrējums sajūsmiņāja gan lielus, gan mazus. Ar saucieniem "Sit pa olām! Pa olām sit!" cīnītājus kaismīgi atbalstīja saieta jaunā audze.

Smagās Zemgaļu bruņinieku bruņas, ķiveres un ieročus pielaiķo Gustavs Bērziņš (6) no Rīgas.

DARBS AR SEVI KUSTĪBĀ

DARI!

Rīta ievirzē "Sarunas klusumā, vārdos un kustībā" dažādu vecumu saietā daļībnieki ar Gundegas Puidzas palīdzību un atbalstu sarunājas caur kustību un deju ar sevi un cits ar citu.

Ikdiēnā Gundega ir mācītāja Čikāgas Ciānas draudzē, bet Zaļeniekos māca dejas meditāciju. Jau pirmajā iepazīšanās aplī ievirzes daļībnieki dalās savā vajadzībā pēc apstāšanās, miera, sevis sadzirdēšanas, spēku atjaunošanas, jauna ceļa atrašanas.

Ievirzes centrā ir katra ķermenis – būtiski ir sadzirdēt, ko tas saka, ko tam vajag. Nav pareizu vai nepareizu kustību – ievirzē apzināti izturamies pret savām vajadzībām, kas ir saistītas arī ar ķermeņa vajadzībām.

Ja mēs paši varam samelot otram vai sev, tad ķermenis nekad nemelo. Tas ir autentisks un patiess, un atspoguļo mūsu izjūtas.

Vai esi pamēģinājis sadzirdēt savu elpu – vai tā ir sekla vai dziļa, ātra vai lēna? Vai esi ieskatījies sev acīs – vai tur ir asaras, smails, prieks, vai varbūt skumjas?

Pirmdien kopā izdejojām Gobas deju (*Elm dance*). Izrādās, šī deja ir zināma visā pasaulē, to radījusi Džoanna Meisi – vides aktiviste, grāmatu autore. 1992. gadā pēc Černobiļas katastrofas skartās pilsētas apmeklējuma Krievijā un tikšanās ar vietējiem iedzīvotājiem tika radīta deja, kas bija kā viena no sastāvdaļām psiholoģiskas traumas mazināšanas metodei. Šodien tā kalpo kā apliecinājums cerībai, dzīves mīlestībai un cilvēces saskaņai ar Zemi un visu dzīvo. Neparasti ir tas, ka dejas mūzikas autore ir leva Akurātere, un dziesma ir latviešu valodā... Tā netiek tulkota un visās valstīs dejojot skan latviski. ■

Inga L.

Sūti savu pašvideo

TV komanda gaida ikvienu tevis ar telefonu uzfilmētu materiālu, kurā pastāsti, ko esi redzējis, kas tevi iepriecinājis vai pārsteidzis saietā! **Sūti video** uz Whatsapp +371 29980780! ■

Piesakies!

• Visi tie, kuri gatavi savas dziedāšanas un muzicēšanas prasmes parādīt no skatuves **Brīvajā mikrofonā** jeb *Kā māku, tā maunu* aicināti pieteikties līdz **ceturtdienas pulksten 14!**

• Sportistiem, kas grib piedalīties spraigā un atspirdzinošā nakts spēlē, jāpiesakās **Nakts basketbolam** līdz **ceturtdienas pulksten 20!** ■

GUNDEGA NO SIRDS IESAKA KATRAM:

- **atļaut būt** (mēs daudz ko sev neatļaujam);
- **neaizliegt sevi** (svarīga ir sevis pieņemšana);
- **rūpēties par sevi** vismaz tikpat daudz, cik rūpējamies par citiem.

NEPALAID GARĀM

Teātris katrai gaumei!

Izrādes gan lieliem, gan maziem sāksies jau **pulksten 20!**

Sadziedāšanās ar nakts viesi

Šovakar pulksten 22 viesos projekta 1836 autors un dziesminieks **Enriko Plivčs**. Ar viņu arī sadziedāsimies pie ugunsкура!

Braucam ekskursijās!

Rīt sākot no pulksten 14 līdz pat vakariņām dosimies dažādos ekskursiju maršrutos! Lai jautra pēcpusdienā! ■

RUNĀ BĒRNI

3 JAUTĀJUMI EMĪLAM UN ELĪZAI!

1. Kas ir zināšanas?

"Tas ko cilvēks zina vai uzzinās" – Emīls Mauriņš (10), Ikšķīle

"Tas, ko tu iemācies." – Elīza Auziņa (9), Sigulda

2. Kāds labums no zināšanām? Kam tās vajadzīgas?

"Kad zina vairāk lietas, izglītojas, kļūst gudrs un vieglāk dzīvot." – Emīls

"Vēlāk, kad tu izaudz liela, dzīvē tas ļoti var palīdzēt, jo tu daudz ko zini." – Elīza

3. Kas ir Latviskās zināšanas?

"Nezinu, es nezinu, kas tas ir." – Emīls Mauriņš (10), Ikšķīle

"Tur, kur tev māca zināšanas, kas ir jāzina Latvijā, latviešu valodā un viskaitkas tā." – Elīza ■

KONKURSS

BALVA BŪS!

Vai zini, kas tas par dārzu, kur dzīvo naģes, bleses, ģirtelji, sētmalieši, skruziši, taņi un žuguri? Atbildes meklē uz dzīvojamo istabiņu durvīm, ko rotā dažādi senvārdi!

Visātrākajam vai oriģinālākajam atbildētājam – BALVA!

Raksti uz 29267825 *Whatsapp*.

3x3 ĢIMENES

IEVIŅU ĢIMENES SPĒKS

Pirms 10 gadiem 3x3 saiets arī notika Zaļeniekos, un toreiz pirmo reizi to apmeklēja leviņu ģimene no Jelgavas, kurā auga divi mazi dēli. Laiks gāja, dēli jau sasnieguši pusaudžu vecumu (Gatim šobrīd 16 gadi, Artim - 10 gadi), un ģimenei ir pievienojusies arī meita Laura (šobrīd astoņgadniece).

Pagājušā gadā leviņi atkal nolēma doties uz 3x3 saietu Salacgrīvā, izjūtot arī nelielas bažas par bērnu attieksmi un interesi. Tomēr jau pēc saieta, braucot mājās, bērni ar sajūsmu jautājuši - vai nākamgad brauksim atkal? Vēl lielāku pārsteigumu sagādāja vecākais dēls, kurš rudenī iestājās skolas korī. Pēc šādas reakcijas bija skaidrs, ka jābrauc arī šogad. Tētis gan ģimenei pievienoties nevarēs, jo strādā par agromu, un vasarā viss laiks ir jāvelta ražas novākšanai, bet saviem mīļajiem katram dos līdzīgu sauju graudu. Mamma Mārīte arī

šogad cer izbaudīt draudzīgo, ģimenisko saieta atmosfēru un iegūt "paplašinātās" latviskās dzimtas sajūtu, ko saiets sniedz. Par šī gada vadmotīvu DIEVS. DABA. DARBS Mārīte saka:

Man tas ir savs zemes stūrītis, kas sniedz spēku. Spēku, ko saņemu, uzliekot pliku pēdu uz savas zemes. ■

Inga L.

LIEPU ĢIMENES DZĪVE AP 3X3

Mārtiņš un Katrīna Liepas, kaut nedaudz pazīstami pirms tam, viens otru ieskatījās 3x3 saietā Smiltēnē pirms četriem gadiem. Tā izveidojās 3x3 ģimene, kurai tagad jau piepulcējusies šī saieta jaunākā dalībniece 3 mēnešus jaunā Rota Liepa.

Kā atzīst abi jaunie vecāki, ar 3x3 saistīti visi svarīgākie cilvēki un dzīves notikumi -

labākie draugi ir no 3x3, vedēji no 3x3, Mārtiņš darbu atrada caur 3x3 un arī krustvecāki Rotai ir no 3x3. Mārtiņš pirmo reizi apmeklēja saietu ar vecākiem 1996. gadā un nu jau nevar saskaitīt, cik 3x3 saietos ir būtis. Arī šogad Mārtiņa mamma Vija ir Zaļenie-

kos. Daudzus gadus ir vadījusi neskaitāmas praktiskas ievirzes un ikdienā ir mājturības skolotāja.

Katrīna Liepa ir profesionāla etnomuzikoloģe (beigusi Latvijas Mūzikas akadēmiju). Jau savā pirmajā saietā vadīja ievirzi - mācīja spēlēt kokli. Nākamajos gados dalījās ar seno apavu darināšanas prasmēm, vadījusi tradicionālo dziedāšanu, jauniešu ievirzi. Arī ikdiena paiet ciešā saistībā ar muzicēšanu, mācot citiem un pašai dziedot un spēlējot.

Zaļeniekos pirmo reizi ģimenei pievienojās arī Katrīnas mamma Sandra, kas šonedēļ plāno apgūt grozu pišanu.

Mārtiņš un Katrīna, domājot, kas viņu ģimenē ir DIEVS. DABA. DARBS. Abi ir vienisprātis, ka tā ir viņu zemi, ko iegādājušies Baldones pusē - tur jau notika meitas krustabas un tuvā nākotnē taps ģimenes māja. ■

Inga L.

GLUŽI KĀ NO ANNELES STĀSTIEM...

Atmiņās dalās LĪGA RUPERTE:

Cik atceros, mana ģimene - tētis, mamma, vectēvs un vecmamma, pat mammas māsa, kura tolaik bija pusaudze, ļoti gribēja man iemācīt lasīt jau pavisam agri. Varbūt tāpēc, ka es biju vienīgais bērns? Visi pa kārtai ņēma mani priekšā, bet es kā nevarēju, tā nevarēju sasaukt kopā. Kā no A, Bē, O, Ell un Ess var iznākt Ābols? Un tad - ar grāmatu "Dievs, daba, darbs" biju aizlīdusi aiz divāna, kur bija mana "māja", skatījos bildes, un pēkšņi kā zvīņas nokrita no acīm - es redzēju vārdus, ne tikai burtu virknes. Visi priecājāties un brīnījāties. Man esot bijuši kādi pieci gadi. ■

3D foto

ĢIMENŪ SACENSĪBAS

Paklau, pasēžam te vēl drusku!

Kur tās sēnes? Pie šī vai tomēr pie tā koka?

Nu tad ar dievpalīgu...

Pirmais uzdevums - paņemam šādu lapu!

Es atradu!!!

Vispirms pa kreisi? Nē, pa labi!

Redz, kam domātas mammas...

Klip, klap, kontrolpunkts.

Kas tur kūņojas, kas tur kust? To vajag zināt, to vajag just...

PILNĪGI BEZ D*

*Šajā lapā nemeklē ne Dievu, ne Dabu, ne Darbu.

Siliņš par pastalām

Labas dienas, labi ļaudis!

Daudzo ieviržu starpā ir arī seno apavu darināšanas, ko vada Agrita un Māra Krieviņas. Vieta - Zaļenieku pamatskolas mūzikas istaba. Kāds sakars mūzikai ar pastalām? Tā nav, ka nav.

Senie apavi tautasdziesmās ir šur tur minēti, bet dziesma par pastalniekiem ir tikai viena. Diemžēl te senajiem dziesminiekiem ir vilies, un viņi nav tikuši galā ar "pastala", kas ir trīszilbju vārds, tā vietā lietota kurpe". Lai tiktu pie pastalām, senajiem dziesminiekiem nav bijis vajadzīgs ne kalts, ne āmurs, ne ilens, tikai apostrofs. Spriediet paš!

*Tūdaliņ, tagadiņ, pastalnieki danco
Cits ar vizēm, pastaliņām,
Cits ar basām kājām.
Es ar būtu līdzī lēc's,
Man tā postal'pušu
Ņem to siksnu, sien postalu,
Lec tiem citiem līdzī!
Nu ir man, nu ir man,
Postala salāpīta,
Nu es varu, nu es varu
Lekt tiem citiem līdzī. ■*

Siliņu Uldis

ZAGLIS

Zagli "paņēma" darba grupa - **Raivis Hofmanis** un **Māra Barkāne!** ■

Sūdzība!

Vakar pāru attiecību ievirzes aptuveni 20 dalībnieki karstumā gandrīz galus atdeva latvju dievturu gudrību apguvēju kaismīgās dziedāšanas dēļ. Skaisti bez gala, pat skudriņas pa muguru skrēja daudzbalstīgajā "ēēēē..." klausoties. Tik durvju eņģes dabūja pamatīgi nostrādāties, dziesmu starplaikos pa gaisa šļukai telpā ielaižot arī psiholoģijas gudrības sadzirdēt gribētāju telpā.

Skandāls! Danču vairs nebūs!

Centrālais baumu birojs ziņo, ka danču vairs šajā saietā nebūs, jo no trakās dancēšanas danču grīdu izdevies salauzt!

Ģimeņu orientēšanās vakarā...

- Meitēns stāsta mammai: "Nu tētis piedalījās kaut kur un viņš bija pēdējais, jo... vīrieši vienmēr ir pēdējie."
- Orientešanās sākumu gaidot vadītājs sanākušajiem dalībniekiem saka: "Vēl pāris minūtes pagaidīsim. Varbūt vēl ierodas tās 8 trūkstošās komandas, kas labi paēduši droši vien kaut kur iesildās." Kāds tētis priekšējās rindās smīnīgi: "Kur gan viņi tā iesildās tik siltā laikā?" uz ko viņa meitēns pašsaprotami: "Gultā iesildās!"
- Pēc sacensībām divgadīgā Laima Kaufelde no Rīgas apstaigā aizsūšos sacensību dalībniekus un aplaimo ar "šausmīgi stipru" vienu un pat divu rokas pirkstu saspiešanu. Vaicāta, kur viņai tik daudz spēka, Laima paskaidro: "Es daudz ēdu, ēdu un visu izēdu. Esmu fantastiska! Iedod divus pirkstus! Tev bailī?"

Kājiņām(i) taukš, taukš

Dančos visai ģimenei gan uz vienas, gan divām un pat piecām lielām un mazam kājām tika lektas "Dindaru, dandaru ozoliņi", lāpīti "Caurie tilti", pa driķiem dzenātas cūkas un ņiprā dažādu vecumu dancotāju pulciņa iedrošināts lācis bija ar mieru biežās putras dēļ ne vien muti un ķepas, bet pat ļipu nomazgāt.

Tie, kuri nepaguva visu pasauli ar "Dirižabli" apceļot vai, lasot šīs rindas, neizpratnē rauc pieri par to, kas te apraksīts, mīļi gaidīti ik vakaru pēc vakara pasaciņas deju teltī, kur muzikanti ierāda soļus jebkura vecuma dejojot gribētājam. Par iedrošinājumu šaubīgajiem te dažas rindas no dančos noķerto dalībnieku mutēm:

Laurai Ieviņai (Jelgava, 9) "patika, ka sita bungas un katra deja bija savādāka."

Alberts Sidorovičs (Ikšķile, 3): "Tiltu deja patika vislabāk, bet mēs tiltus netaisījām, tikai dejojām."

Māsiņas **Paula Annija Cīrule** (9), **Vija Žanete Cīrule** (11) no Zaļeniekiem,

kuras saietā ir pirmo reizi, priecīgi stāsta, ka patika mūzika un soļi, arī dančiem, ko agrāk nebija dejušas. Abām īpaši patika "Pankūkas" un solījās rīt nākt atkal.

Meitenes uz deju grīdas jau sadraudzējās ar **Katrinu Silu Fesu** (7) no Grieķijas, kurai pirmā vakara dančos "vislabāk patika "Trejdeviņi" un arī tas, ka dejo arī lielie."

Atbilde uz jautājumu - **kam domāti danči? Madei Ceplei** (Rīga, 7) šķiet pašsaprotama: "Lai iekustinātu savu ķermeni un varētu ātrāk aiziet gulēt." Arī **Anna Zeidmane** (Piltene, 6) atzīst:

"Biju nogurusi, bet patika ļoti, izkustināju kājas un rokas" un nopietni paskaidro, ka danči domāti "lai būtu svētki lieliem un maziem un ļoti maziem".

Dejot visām meitenēm patīkot gan ar lieliem, gan maziem puisiem. **Elza Hermine Cekule** (Rīga, 6) stāsta, ka "danči domāti dejošanai un dziedāšanai.

Patika dejot, uztaisīt dirižabli, vēl patika "Raganas meita" nākšu arī rīt!" ■

Inga K.

Tina Sidoroviča (redaktore), Gundega Kalendra (māksliniece), Inga Kalviņa, Inga Liepiņa, Uldis Mauriņš, Uldis Siliņš (kad nedzied un nedzer alu), Baiba Krūmiņa un Līga Andersone (fotogrāfes).

Noformējumā izmantots Indriķa Zeberīņa ilustrācijas fragmenti Annas Brigaderes "Dievs. Daba. Darbs" pirmizdevumam.

Raksti vai ziņo: tinasidorovica@gmail.com, WhatsApp un tālrunis 29267825.